

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/33/2020
Identifikačné číslo spisu: 7117215359
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7117215359.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: BASTAV, s.r.o., so sídlom Beňadická 3008/19, 851 06 Bratislava - Petržalka, IČO: 31 696 830, zastúpenému advokátskou kanceláriou POLÁČEK & PARTNERS s. r. o. , so sídlom Hurbanovo nám. 1, 811 06 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 568 124, konajúcej prostredníctvom konateľa P. P., proti žalovanému: Východoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 36 599 361, zastúpenému Advokátskou kanceláriou RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, konajúcej prostredníctvom konateľa JUDr. Z. V., PhD., o zaplatenie 50 231,76 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cb/56/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach pod č. k. 2Cob/204/2018-823 z 31. júla 2019, o návrhu žalobcu na prerušenie konania vedeného na dovolacom súde pod sp. zn. 4Obdo/33/2020, takto

rozhodol:

I. P r e r u š u j e dovolacie konanie do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti vedenej pod č. k. Rvp 352/2020.

II. O d k l a d á v y k o n a t e ľ n o s ť rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 17. apríla 2018 , č. k. 26Cb/56/2017-389, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31. júla 2019, č. k. 2Cob/204/2018-823 až do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní žalovaného.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 17. apríla 2018, č. k. 26Cb/56/2017-389 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 50 231,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 50 231,76 eur od 30. mája 2017 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti konanie zastavil a žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % .

2. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 31. júla 2019, č. k. 2Cob/204/2018-823 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch, t. j. vo výroku, ktorým súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 50 231,76 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 50 231,76 eur od 30. mája 2017 do zaplatenia. Súčasne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie dňa 31. októbra 2019 (č. l. 858 - 941). Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „C. s. p.“), podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Navrhol, aby dovolací súd zmenil rozsudok odvolacieho súdu a to tak, že žalobu zamietne alebo pokiaľ má za to, že sám o veci nemôže rozhodnúť, aby zrušil odvolací rozsudok a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby zrušil odvolací rozsudok a rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň požiadal o odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

4. Dňa 18. augusta 2020 bol dovolaciemu súdu doručený návrh žalobcu na prerušenie dovolacieho konania. O podanom návrhu rozhodol dovolací súd uznesením sp. zn. 4Obdo/33/2020, zo dňa 30. septembra 2020 tak, že návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

5. Dňa 19. februára 2021 bol dovolaciemu súdu doručený opätovný návrh žalobcu na prerušenie konania, nakoľko dôvody na prerušenie dovolacieho konania do právoplatného rozhodnutia konania o ústavnej sťažnosti boli dané. Žalobca mal za to, že predmetom konania o ústavnej sťažnosti bolo rozhodnutie vydané v skutkovo a právne obdobnej veci a len podaná sťažnosť bola spôsobilá spochybniť právne závery dovolacieho súdu v konaní sp. zn. 3Obdo/18/2019. Bolo by totiž v rozpore so základnými princípmi, pokiaľ by nielen všeobecné súdy, ale i dovolací súd si osvojili názory obsiahnuté v rozhodnutí, ktoré porušuje a zasahuje do Ústavou garantovaných práv. Rozhodnutie Ústavného súdu SR vo vyššie uvedenom konaní mohlo mať podľa názoru žalobcu zásadný vplyv aj pre toto konanie, a to vzhľadom na závery o otázke, či zmluva o prístupe medzi žalobcom a distribučnou spoločnosťou skutočne vznikla, či táto zmluva o prístupe plynule prešla aj do nového právneho režimu podľa Zákona o energetike účinného od 1. septembra 2012 a či na základe tejto zmluvy mohla distribučná spoločnosť od 1. januára 2014 vyberať platbu za prístup. Žalobca zdôraznil, že považuje za vhodné, ale aj nevyhnutné, aby dovolací súd prerušil toto konanie. Poukázal na to, že k prerušeniu konania došlo z dôvodu konania o ústavnej sťažnosti aktuálne pristúpil aj Najvyšší súd SR, a to v rozhodnutiach sp. zn. 5Obdo/35/2020 a sp. zn. 5Obdo/48/2020. V uvedených rozhodnutiach najvyšší súd uviedol, že v sťažnosti riešená otázka bude mať vplyv na posúdenie doterajšej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vo veciach G - komponentu. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol dovolaciemu súdu konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania na Ústavnom súde SR o podanej sťažnosti sp. zn. Rvp 352/2020. Dovolaciemu súdu predložil žalobca aj obsah podanej ústavnej sťažnosti vedenej na Ústavnom súde SR pod sp. zn. Rvp 352/2020, s ktorou sa dovolací súd oboznámil. Súčasne predložil rozhodnutia dovolacieho súdu o prerušení konania sp. zn. 5Obdo/35/2020 a sp. zn. 5Obdo/48/2020.

6. K podanému opätovnému návrhu na prerušenie konania sa vyjadril žalovaný podaním doručeným dovolaciemu súdu dňa 12. marca 2021. Uviedol, že opakovaný návrh na prerušenie konania podal žalobca z tých istých dôvodov ako predošlý návrh. Aj napriek doplneniu obsahu podanej ústavnej sťažnosti mal žalovaný za to, že návrh nebol dôvodný. Súčasne tvrdil, že konanie o ústavnej sťažnosti nebolo konaním, v ktorom sa riešila otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v danej veci. Poukázal na to, že podaná ústavná sťažnosť nebola ešte prijatá na ďalšie konanie, pritom nemohla byť relevantným dôvodom pre prerušenie akéhokoľvek súdneho konania. V predmetnej ústavnej sťažnosti nebude riešená otázka majúca význam pre toto konanie, nakoľko ústavný súd skúma, či postupom konkrétneho orgánu došlo k porušeniu základných práv a slobôd daného sťažovateľa. Takéto rozhodnutie ústavného súdu nebude mať právnu relevanciu na daný spor. Súčasne žalovaný poukázal na odlišné predmety sporu v prejednávanej spore a v konaní, ktoré bolo predmetom ústavnej sťažnosti. Súčasne v predmetnom konaní sa prvá dovolacia otázka týkala účinkov nálezov o G - komponente, pričom v konaní, ktoré bolo predmetom ústavnej sťažnosti sa uvedenou otázkou dovolací súd nezaoberal. Podľa žalovaného tak prerušenie konania nedávalo žiadny zmysel a význam. V ďalšom žalovaný poukázal na obsah ústavnej sťažnosti, pričom sa domnieval, že vzhľadom na otázky v nej uvedené nebude mať rozhodnutie ústavného súdu žiadny význam pre predmetné dovolacie konanie.

Záverom uviedol, že dovolací súd o návrhu na prerušenie konania už raz rozhodol spôsobom, že návrh zamietol. Opakovaný návrh teda nebol ničím iným ako opätovným otváraním procesnej otázky, o ktorej už najvyšší súd raz rozhodol. Z tohto dôvodu nebolo možné vyhovieť opätovnému návrhu na prerušenie konania. Ak by totiž dovolací súd návrhu vyhovel, nastala by absurdná situácia, kedy by popri sebe existovali dve odlišné rozhodnutia. Navyše by to znamenalo, že strana môže podávať návrhy na prerušenie konania do skončenia iného konania v neobmedzenom rozsahu a podľa odôvodnenie súdneho rozhodnutia iba upraviť svoju argumentáciu. Žalobcovi nič nebránilo, aby ústavnú sťažnosť predložil už spolu s prvým návrhom na prerušenie konania. Hoci žalobca svoj návrh na prerušenie konania podporil rozhodnutím iného dovolacieho senátu, ktorý dovolacie konanie v zásade identickým návrhu prerušil, neznamená to žiadnu záväznosť pre tunajší dovolací senát. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto žalovaný navrhol, aby dovolací súd opätovný návrh na prerušenie konania zamietol.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)] skúmal existenciu podmienok pre vyhovieť alebo nevyhovieť návrhu žalobcu na prerušenie dovolacieho konania.

8. Podľa ustanovenia § 164 C. s. p., ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

9. Z uvedeného zákonného ustanovenie vyplýva možnosť a nie povinnosť súdu konanie prerušiť, ak prebieha iné konanie, ktoré môže mať význam pre rozhodnutie vo veci. Rozhodujúcim hľadiskom tu bude zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje skôr reštriktívnu výnimku ako pravidlo. Uvedené ustanovenie je potrebné vnímať aj v intenciách ustanovenia § 194 C. s. p., ktoré diferencuje dve situácie. V odseku jedna (otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť), ak prebieha konanie na súde a zároveň na inom orgáne, pričom ako jedna z otázok, od ktorej závisí aj rozhodnutie súdu, je otázka spadajúca do kompetencie iného orgánu. Takúto otázku si súd môže posúdiť sám a vysporiadať sa s ňou v odôvodnení rozhodnutia, avšak nie je oprávnený o nej rozhodnúť. Pokiaľ by súd takúto otázku posúdil sám, vystavuje sa za istých okolností riziku, že ak o nej rozhodne orgán verejnej moci inak, zakladá to pre sporovú stranu dôvod prípustnosti žaloby na obnovu konania. Z uvedeného sa javí ako potrebné zväziť, či súd preruší konanie a počká na rozhodnutie orgánu o predmetnej otázke, alebo si túto otázku posúdi sám. Odsek dva uvedeného ustanovenia vychádza z predpokladu, že o prejudiciálnej otázke už bolo rozhodnuté, pričom súd na neho musí prihliadať a musí sa s ním vysporiadať v odôvodnení. Hlavnými kritériami pre posúdenie vhodnosti prerušenia konania podľa citovaného ustanovenia § 164 C. s. p. sú vhodnosť, dĺžka konania, právo sporových strán na rýchlu a účinnú ochranu aj v intenciách článku 17 C. s. p., zamedzenie prípadných odlišných rozhodnutí aj súdov o tej istej otázke na podklade zhodných skutkových okolností a hospodárnosť konania.

10. Po posúdení návrhu žalobcu a oboznámení sa s obsahom podanej ústavnej sťažnosti najvyšší súd dospel k záveru, že tento je dôvodný, a preto súd vyhovel žiadosti o prerušenie dovolacieho konania. Dovolací súd v danom prípade mal za preukázané, že žalobca podal na Ústavný súd Slovenskej republiky ústavnú sťažnosť evidovanú pod sp. zn. Rvp 352/2020, o ktorej ešte ústavný súd nerozhodol. V nej riešená otázka bude mať v konečnom dôsledku vplyv aj na posúdenie doterajšej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vo veciach obdobných vecí prejednávanej a za účelom zabezpečenia právnej istoty je vhodné a účelné konanie prerušiť a počkať na názor ústavného súdu. Dovolací súd poukazuje na to, že zo žiadneho ustanovenia C. s. p. nevyplýva, že by nebolo možné opätovnému návrhu na prerušenie konania vyhovieť. V tejto súvislosti dovolací súd súčasne poukazuje na čl. 2 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Aj v záujme princípu právnej istoty, keď iný senát dovolacieho súdu konanie prerušil, pristúpil tunajší dovolací senát k prerušeniu konania po tom, ako mal možnosť sa oboznámiť s obsahom podanej ústavnej sťažnosti.

11. Zároveň žalovaný ako dovolateľ požiadal najvyšší súd o odklad vykonateľnosti dovolaním

napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

12. Podľa ustanovenia § 444 ods. 1 C. s. p., dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Cieľom odkladu vykonateľnosti rozhodnutia je zabrániť výkonu exekúcie počas dovolacieho konania, v dôsledku ktorého by strane, ktorá dovolanie iniciovala, v prípade jej úspechu v dovolacom konaní, mohla vzniknúť škoda.

14. Odklad vykonateľnosti právoplatného rozhodnutia má mimoriadny charakter, pretože dovolací súd ním pred rozhodnutím o dovolaní prelomuje právne účinky dovolaním napadnutého (právoplatného) rozhodnutia; zároveň však má aj charakter dočasný a predbežný. Z účelu, ktorému má slúžiť odklad vykonateľnosti, možno vyvodiť, že predpokladom pre rozhodnutie dovolacieho súdu o odložení vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia je, že dovolanie má všetky predpísané náležitosti, bolo podané včas oprávneným subjektom, je procesne prípustné a zároveň môže byť úspešné. Dôvodný je odklad vykonateľnosti napríklad vtedy, keď z pohľadu predbežných úvah dovolacieho súdu existujúcich v čase posudzovania návrhu na odklad vykonateľnosti doterajší priebeh dovolacieho konania nevyklučuje, že dovolateľ môže byť v dovolacom konaní úspešný.

15. Rozhodnutie o návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia neprejudikuje konečný výsledok dovolacieho konania. Pokiaľ dovolací súd odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, neznamená to, že dovolanie musí byť v konečnom dôsledku (pri rozhodovaní o veci samej) považované za opodstatnené (dôvodné).

16. Pri rozhodovaní o odklade vykonateľnosti musí dovolací súd zohľadniť tak ujmu, ktorá môže dovolateľovi vzniknúť v prípade, že nebude odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ako aj prípadnú ujmu protistrany, spočívajúcu v tom, že táto strana sporu sa v dôsledku odkladu vykonateľnosti rozhodnutia dočasne musí zdržať realizácie práv (oprávnení), ktoré jej z tohto rozhodnutia vyplývajú. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe, dovolací súd odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia vtedy, keď možná ujma hroziaca v prípade neodloženia vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia na strane toho, kto o odklad žiada, prevyšuje do úvahy prichádzajúcu ujmu opačnej procesnej strany.

17. Dovolací súd dospel k záveru, že žalovaný navrhol odklad vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že návrh dovolateľa na odklad vykonateľnosti považuje za nedôvodný a účelový. Dovolací súd však konštatuje, že vzhľadom na skutočnosť, že samotné podanie dovolania nemá odkladný účinok, riziko podania návrhu na vykonanie exekúcie zo strany žalobcu počas dovolacieho konania a vymoženie priznanej pohľadávky pred rozhodnutím o dovolaní, je vysoké.

18. Poukazujúc na vyššie uvedené zistenia, prihliadnuc tiež na zásadu hospodárnosti konania, ako aj zásadu rovnosti zbraní, má dovolací súd za to, že je namieste vyhovieť návrhom oboch strán, t. j. návrhu na prerušenie konania a aj návrhu na odklad vykonateľnosti. Prerušenie dovolacieho konania až do rozhodnutia o ústavnej sťažnosti pod sp. zn. Rvp 352/2020 je opodstatnené, nakoľko výsledok konania pred ústavným súdom môže mať vplyv na výsledok konania v prejednávanej veci. Z uvedeného dôvodu súd predmetné konanie prerušil podľa ustanovenia § 164 C. s. p.. Zároveň najvyšší súd vyhovel aj návrhu žalovaného a odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia podľa ust. § 444 ods. 1 C. s. p. tak, ako je to uvedené výrokovej časti tohto uznesenia. Vzhľadom na to, že o odklad vykonateľnosti žiadal dovolateľ - žalovaný, pričom o prerušenie konania žalobca, ide o riešenie slúžiace súčasne k ochrane práv oboch sporových strán.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.